

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2016 r.
poz. 1222, 1579.

U S T A W A

z dnia 25 listopada 2004 r.

o zawodzie tłumacza przysięgłego

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa warunki i tryb nabywania oraz utraty prawa wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego, a także zasady wykonywania tego zawodu.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do tłumaczy języka migowego oraz innych systemów komunikacji niebędących językami naturalnymi.

Rozdział 2

Nabywanie i utrata prawa do wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego

Art. 2. 1. Tłumaczem przysięgłym może być osoba fizyczna, która:

- 1) ma obywatelstwo polskie albo obywatelstwo jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, obywatelstwo Konfederacji Szwajcarskiej albo obywatelstwo innego państwa, jeżeli na podstawie i zasadach określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej przysługuje jej prawo podjęcia zatrudnienia lub samozatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub, na zasadach wzajemności, obywatelstwo innego państwa;
- 2) zna język polski;
- 3) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 4) nie była karana za przestępstwo umyślne, przestępstwo skarbowe lub za nieumyślne przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu obrotu gospodarczego;
- 5) ukończyła studia wyższe;
- 6) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin z umiejętności tłumaczenia z języka polskiego na język obcy oraz z języka obcego na język polski, zwany dalej „egzaminem na tłumacza przysięgłego”.

2. Znajomość języka polskiego potwierdza zdanie egzaminu na tłumacza przysięgłego.

3. Minister Sprawiedliwości może, w drodze decyzji, zwolnić kandydata na tłumacza przysięgłego z wymogu posiadania wykształcenia określonego w ust. 1 pkt 5, w szczególności gdy liczba tłumaczy przysięgłych określonego języka jest niewystarczająca dla ochrony interesu społecznego i potrzeb wymiaru sprawiedliwości. Zwolnienie następuje na wniosek kandydata na tłumacza przysięgłego złożony nie później niż 30 dni przed datą egzaminu.

Art. 3. 1. Tworzy się Państwową Komisję Egzaminacyjną, zwaną dalej „Komisją”, powołaną do przeprowadzania egzaminu na tłumacza przysięgłego.

2. Członków Komisji powołuje i odwołuje, w drodze decyzji, Minister Sprawiedliwości.

3. Komisja składa się z 11 członków, wyróżniających się wysokim poziomem wiedzy w zakresie języków obcych i technik tłumaczeniowych, w tym z:

- 1) czterech spośród nauczycieli akademickich zatrudnionych w szkołach wyższych na kierunku filologia, wskazanych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego;
- 2) trzech spośród tłumaczy przysięgłych będących członkami organizacji zrzeszających tłumaczy, wskazanych przez te organizacje;
- 3) trzech wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości;
- 4) jednego wskazanego przez ministra właściwego do spraw pracy.

4. Kadencja Komisji trwa 4 lata.

5. Na wniosek Komisji, Minister Sprawiedliwości może powołać nie więcej niż dwóch konsultantów, spełniających wymagania określone dla członków Komisji, do udziału w przeprowadzeniu egzaminu z określonego języka.

6. Członkom Komisji oraz konsultantom, o których mowa w ust. 5, przysługuje wynagrodzenie za udział w pracach Komisji oraz zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach dotyczących należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

7. Przed upływem kadencji członek Komisji może być odwołany wskutek niewykonywania obowiązków członka, niezdolności do ich wykonywania albo zrzeczenia się członkostwa.

8. Obsługę biurową Komisji zapewnia Minister Sprawiedliwości.

9. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb działania Komisji oraz wysokość wynagrodzenia członków Komisji i konsultantów za udział w jej pracach, w sposób zapewniający sprawność działania Komisji oraz uwzględniając zakres i nakład ich pracy wynikający z przygotowania i przeprowadzenia egzaminu.

Art. 4. 1. Egzamin na tłumacza przysięgłego składa się z dwóch części:

- 1) tłumaczenia pisemnego, z języka polskiego na język obcy oraz z języka obcego na język polski;
- 2) tłumaczenia ustnego, z języka polskiego na język obcy oraz z języka obcego na język polski.

2. Egzamin na tłumacza przysięgłego uważa się za zdany w przypadku uzyskania pozytywnych ocen z obu części egzaminu wskazanych w ust. 1.

3. (uchylony)

4. Koszty egzaminu, w tym opłatę egzaminacyjną, ponosi kandydat na tłumacza przysięgłego.

5. Opłata egzaminacyjna stanowi dochód budżetu państwa.

6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty egzaminacyjnej ponoszonej przez kandydata na tłumacza przysięgłego, biorąc pod uwagę rzeczywiste koszty organizacji i przeprowadzenia egzaminu.

7. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przeprowadzenia egzaminu w części pisemnej i ustnej, z uwzględnieniem obowiązku sprawdzenia umiejętności tłumaczenia pism sądowych i urzędowych oraz tekstów prawniczych.

Art. 5. 1. Uprawnienia do wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego nabywa osoba, która zdała egzamin określony w art. 4 ust. 1.

2. Nabycie uprawnień do wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego potwierdza świadectwo wydane przez Ministra Sprawiedliwości.

Art. 6. 1. Osoba, która nabyła uprawnienia do wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego, uzyskuje prawo do wykonywania tego zawodu po złożeniu ślubowania i wpisaniu na listę tłumaczy przysięgłych.

2. Osoba, która złożyła ślubowanie, o którym mowa w ust. 1, podlega z urzędu wpisowi na listę tłumaczy przysięgłych prowadzoną przez Ministra Sprawiedliwości.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór świadectwa, o którym mowa w art. 5 ust. 2, oraz sposób prowadzenia listy tłumaczy przysięgłych, przy uwzględnieniu możliwości prowadzenia tej listy w formie elektronicznej.

Art. 7. 1. Tłumacz przysięgły składa wobec Ministra Sprawiedliwości ślubowanie według następującej roty:

„Mając świadomość znaczenia moich słów i odpowiedzialności przed prawem, przyrzekam uroczyście, że powierzone mi zadania tłumacza przysięgłego będę wykonywać sumiennie i bezstronnie, dochowując tajemnicy prawnie chronionej oraz kierując się w swoim postępowaniu uczciwością i etyką zawodową.”.

2. Po złożeniu ślubowania tłumacz przysięgły składa podpis pod jego rotą.

Art. 8. 1. Wpis tłumacza przysięgłego na listę obejmuje:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) obywatelstwo;
- 4) miejsce zamieszkania;
- 5) adres do korespondencji;
- 6) datę nabycia uprawnień zawodowych tłumacza przysięgłego;
- 7) oznaczenie świadectwa tłumacza przysięgłego;
- 8) język lub języki, w zakresie których tłumacz przysięgły posiada uprawnienia do wykonywania zawodu;
- 9) informację o orzeczonych karach z tytułu odpowiedzialności zawodowej tłumacza przysięgłego;
- 10) informację o uzyskanych stopniach naukowych, tytule naukowym, stopniach w zakresie sztuki oraz tytule w zakresie sztuki.

2. Tłumacz przysięgły ma obowiązek zgłoszenia zmiany danych objętych wpisem na listę w terminie 30 dni od daty powstania okoliczności uzasadniających

zgłoszenie zmiany. Do zgłoszenia załącza się lub przedstawia dokumenty będące podstawą zmiany treści wpisu.

Art. 9. (uchylony)

Art. 10. Minister Sprawiedliwości udostępnia listę tłumaczy przysięgłych, z wyjątkiem danych, o których mowa w art. 8 ust. pkt 2, 4 i 9, w Biuletynie Informacji Publicznej, utworzonym na podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej.

Art. 11. 1. Minister Sprawiedliwości może, w drodze decyzji, zawiesić tłumacza przysięgłego w wykonywaniu czynności tłumacza przysięgłego na okres 5 lat z powodu niewykonywania takich czynności przez okres dłuższy niż 3 lata, licząc od dnia ostatniej czynności.

2. Minister Sprawiedliwości zawiesza tłumacza przysięgłego, na jego wniosek, w drodze decyzji, w wykonywaniu czynności tłumacza przysięgłego na okres wskazany we wniosku, nie dłuższy jednak niż 5 lat.

3. W okresie zawieszenia Minister Sprawiedliwości może, na uzasadniony wniosek tłumacza przysięgłego, uchylić decyzję, o której mowa w ust. 1 i 2.

Art. 12. Minister Sprawiedliwości skreśla, w drodze decyzji, tłumacza przysięgłego z listy, o której mowa w art. 6 ust. 1, w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) niespełniania wymogów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 3 i 4;
- 3) wniosku tłumacza przysięgłego;
- 4) prawomocnego orzeczenia kary pozbawienia prawa wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego;
- 5) po upływie okresu zawieszenia, o którym mowa w art. 11 ust. 1 i 2.

Rozdział 3

Zasady wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego

Art. 13. Tłumacz przysięgły jest uprawniony do:

- 1) sporządzania i poświadczania tłumaczeń z języka obcego na język polski, z języka polskiego na język obcy, a także do sprawdzania i poświadczania tłumaczeń w tym zakresie, sporządzonych przez inne osoby;

- 2) sporządzania poświadczonych odpisów pism w języku obcym, sprawdzania i poświadczania odpisów pism, sporządzonych w danym języku obcym przez inne osoby;
- 3) dokonywania tłumaczenia ustnego.

Art. 14. 1. Tłumacz przysięgły jest obowiązany do:

- 1) wykonywania powierzonych mu zadań ze szczególną starannością i bezstronnością, zgodnie z zasadami wynikającymi z przepisów prawa;
- 2) zachowania w tajemnicy faktów i okoliczności, z którymi zapoznał się w związku z tłumaczeniem;
- 3) doskonalenia kwalifikacji zawodowych.

2. Dokonując tłumaczenia imion i nazwisk z języków nieposługujących się alfabetem łacińskim lub posługujących się innym systemem pisma, tłumacz dokonuje transliteracji lub transkrypcji tych imion i nazwisk na podstawie dokumentów podróży lub ich kopii, a w przypadku braku tych dokumentów dokonuje tłumaczenia zgodnie z regułami pisowni obowiązującymi w kraju, w którym został sporządzony tłumaczony dokument.

Art. 15. Tłumacz przysięgły nie może odmówić wykonania tłumaczenia w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, na żądanie sądu, prokuratora, Policji oraz organów administracji publicznej, chyba że zachodzą szczególnie ważne przyczyny uzasadniające odmowę.

Art. 16. 1. Wynagrodzenie za czynności tłumacza przysięgłego ustala, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, umowa ze zleceniodawcą lub zamawiającym wykonanie oznaczonego tłumaczenia.

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, stawki wynagrodzenia za czynności tłumacza przysięgłego wykonane na żądanie podmiotów, o których mowa w art. 15, przy uwzględnieniu stopnia trudności i zakresu tłumaczenia.

3. Minister Sprawiedliwości może określić, w drodze rozporządzenia, stawki maksymalne za czynności tłumaczy przysięgłych inne niż wymienione w ust. 2, przy uwzględnieniu stopnia trudności i zakresu tych czynności.

Art. 17. 1. Tłumacz przysięgły prowadzi repertorium, w którym odnotowuje czynności wymienione w art. 13.

2. Repertorium zawiera:

- 1) datę przyjęcia zlecenia oraz zwrotu dokumentu wraz z tłumaczeniem;
- 2) oznaczenie zleciodawcy albo zamawiającego wykonanie oznaczonego tłumaczenia;
- 3) opis tłumaczonego dokumentu, wskazujący nazwę, datę i oznaczenie dokumentu, język, w którym go sporządzono, osobę lub instytucję, która sporządziła dokument, oraz uwagi o jego rodzaju, formie i stanie;
- 4) wskazanie rodzaju wykonanej czynności, języka tłumaczenia, liczby stron tłumaczenia oraz sporządzonych egzemplarzy;
- 5) opis tłumaczenia ustnego wskazujący datę, miejsce, zakres i czas trwania tłumaczenia;
- 6) wysokość pobranego wynagrodzenia;
- 7) informację o odmowie wykonania tłumaczenia na rzecz podmiotów, o których mowa w art. 15, zawierającą datę odmowy, określenie organu żądającego tłumaczenia oraz przyczynę odmowy tłumaczenia.

Art. 18. 1. Do poświadczania tłumaczeń oraz poświadczania odpisów pism wydawanych w formie pisemnej tłumacz przysięgły używa pieczęci, zawierającej w otoku jego imię i nazwisko, a w środku wskazanie języka, w zakresie którego ma uprawnienia, oraz pozycję na liście tłumaczy przysięgłych, o której mowa w art. 6 ust. 2. Pieczęć zamawia, na koszt tłumacza przysięgłego, Minister Sprawiedliwości w Mennicy Polskiej.

1a. Tłumacz przysięgły może, za pomocą kwalifikowanego podpisu elektronicznego, poświadczyc tłumaczenie lub odpis pisma w postaci elektronicznej. Poświadczenie odpisu pisma w postaci elektronicznej może być dokonane tylko na podstawie oryginału, tłumaczenia lub odpisu dokumentu w formie pisemnej.

1b. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe warunki techniczne i organizacyjne potwierdzania i obsługi danych zamieszczanych w certyfikatach kwalifikowanych wydanych dla tłumaczy przysięgłych, mając na względzie potrzebę identyfikacji tłumaczy przysięgłych oraz kierując się potrzebą zapewnienia odpowiedniego bezpieczeństwa podpisu elektronicznego przy wykonywaniu zadań tłumacza przysięgłego.

2. Na wszystkich poświadczonych tłumaczeniach oraz poświadczonych odpisach pism, które wydaje tłumacz przysięgły, wymienia się pozycję, pod którą tłumaczenie lub odpis są odnotowane w repertorium. Na sporządzonych tłumaczeniach i odpisach pism należy stwierdzić, czy sporządzono je z oryginału, czy też z tłumaczenia lub odpisu, oraz czy tłumaczenie lub odpis jest poświadczony i przez kogo.

Art. 19. Tłumacz przysięgły, który uzyskał prawo do wykonywania zawodu, składa wzór podpisu oraz odcisk swojej pieczęci Ministrowi Sprawiedliwości, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych oraz wojewodzie, właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania tłumacza przysięgłego.

Art. 20. 1. Wojewodowie, właściwi ze względu na miejsce zamieszkania tłumacza przysięgłego, sprawują kontrolę nad działalnością tłumaczy przysięgłych w zakresie:

- 1) prawidłowości i rzetelności prowadzenia repertoriów;
- 2) pobierania wynagrodzenia określonego w przepisach, o których mowa w art. 16 ust. 2 lub ust. 3.

2. W ramach sprawowanej kontroli wojewoda może żądać:

- 1) okazania przez tłumacza przysięgłego repertorium;
- 2) udzielenia przez tłumacza przysięgłego wyjaśnień, w formie pisemnej lub ustnej, dotyczących wykonywanych czynności, w tym informacji zawartych w repertorium.

3. Wojewoda, w przypadku stwierdzenia niewykonywania czynności tłumacza przysięgłego przez okres dłuższy niż 3 lata, informuje o tym Ministra Sprawiedliwości.

Rozdział 4

Odpowiedzialność zawodowa tłumaczy przysięgłych

Art. 21. 1. Tłumacz przysięgły niewypełniający obowiązków, o których mowa w art. 8 ust. 2, art. 14, art. 15, art. 17 ust. 1 i art. 18 ust. 2 albo wypełniający te obowiązki nienależycie lub nierzetelnie podlega odpowiedzialności zawodowej.

2. Z tytułu odpowiedzialności zawodowej wobec tłumacza przysięgłego mogą być orzeczone następujące kary:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) kara pieniężna nie niższa niż jedna dziesiąta kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku kalendarzowym poprzedzającym wydanie prawomocnego orzeczenia w sprawie odpowiedzialności zawodowej tłumacza przysięgłego, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) i nie wyższa niż to wynagrodzenie;
- 4) zawieszenie prawa wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego na okres od 3 miesięcy do roku;
- 5) pozbawienie prawa wykonywania zawodu tłumacza przysięgłego, z możliwością ubiegania się o jego ponowne nadanie nie wcześniej niż po upływie 2 lat od pozbawienia i po ponownym złożeniu egzaminu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6.

Art. 22. 1. Odpowiedzialność zawodowa tłumacza przysięgłego ustaje z upływem 3 lat od czasu popełnienia czynów, o których mowa w art. 21 ust. 1.

2. Jeżeli w okresie przewidzianym w ust. 1 wszczęto postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej tłumacza przysięgłego, karalność czynu ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu.

3. Jeżeli jednak czyn wyczerpuje jednocześnie znamiona przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, przedawnienie odpowiedzialności zawodowej tłumacza przysięgłego nie może nastąpić wcześniej niż przedawnienie przewidziane w przepisach ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. poz. 553,

z późn. zm.¹⁾) lub ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.²⁾).

Art. 23. 1. Kara orzeczona z tytułu odpowiedzialności zawodowej tłumacza przysięgłego ulega zatarciu z mocy prawa, jeżeli od daty uprawomocnienia orzeczenia o karze upłynęły:

- 1) 2 lata – w przypadku kar wymienionych w art. 21 ust. 2 pkt 1–2;
- 2) 3 lata – w przypadku kar wymienionych w art. 21 ust. 2 pkt 3–5.

2. Z chwilą zatarcia ukaranie uważa się za niebyłe; wpis o ukaraniu usuwa się z listy tłumaczy przysięgłych.

Art. 24. 1. Postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej tłumacza przysięgłego wszczyna i przeprowadza Komisja Odpowiedzialności Zawodowej na wniosek Ministra Sprawiedliwości lub wojewody.

2. Podmiot, który zlecił tłumaczenie, może zwrócić się do Ministra Sprawiedliwości lub do wojewody o wystąpienie z wnioskiem o wszczęcie takiego postępowania.

3. Postępowanie toczy się z udziałem osoby, w stosunku do której jest prowadzone. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo tej osoby nie wstrzymuje postępowania.

4. Osoba, o której mowa w ust. 3, może ustanowić obrońcę spośród tłumaczy przysięgłych, adwokatów lub radców prawnych.

Art. 25. 1. Po przeprowadzeniu postępowania Komisja Odpowiedzialności Zawodowej uniewinnia tłumacza przysięgłego od zarzutu, orzeka wobec niego karę albo umarza postępowanie.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. poz. 840, z 1999 r. poz. 729 i 931, z 2000 r. poz. 548, 1027 i 1216, z 2001 r. poz. 1071, z 2003 r. poz. 1061, 1142, 1750, 1935 i 2255, z 2004 r. poz. 219, 626, 889 i 2426, z 2005 r. poz. 732, 757, 1109, 1363, 1479 i 1493, z 2006 r. poz. 1409, 1592 i 1648, z 2007 r. poz. 589, 850, 859 i 1378, z 2008 r. poz. 560, 782, 1056, 1080 i 1344, z 2009 r. poz. 504, 533, 1317, 1323, 1474, 1540 i 1589, z 2010 r. poz. 46, 227, 229, 625, 626, 842, 857, 1018, 1021, 1228, 1474 i 1602, z 2011 r. poz. 78, 130, 202, 245, 381, 549, 678, 767, 964, 1135, 1280, 1381 i 1431, z 2012 r. poz. 611, z 2013 r. poz. 849, 905, 1036 i 1247, z 2014 r. poz. 538, z 2015 r. poz. 396, 541, 1549, 1707 i 1855 oraz z 2016 r. poz. 189, 428, 437, 862 i 904.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036, 1149, 1247 i 1304, z 2014 r. poz. 312, 1215 i 1328, z 2015 r. poz. 396, 1269, 1479, 1649, 1712, 1855 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 178, 437 i 1052.

2. Orzeczenia Komisji Odpowiedzialności Zawodowej zapadają w formie uchwały, podejmowanej bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy jej członków.

Art. 26. 1. Od orzeczenia Komisji Odpowiedzialności Zawodowej tłumaczowi przysięgiemu oraz podmiotowi, który złożył wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej, przysługuje odwołanie do sądu apelacyjnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania tłumacza przysięgłego.

2. Od orzeczenia umarzającego postępowanie Minister Sprawiedliwości może wnieść odwołanie, chociażby nie złożył wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej.

3. Od prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie sądowe nie przysługuje kasacja.

Art. 27. Odpis prawomocnego orzeczenia o karze określonej w art. 21 ust. 2 pkt 4 organ, który je wydał, przesyła niezwłocznie Ministrowi Sprawiedliwości w celu skreślenia tłumacza przysięgłego z listy.

Art. 28. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. poz. 555, z późn. zm.³⁾). Nie stosuje się przepisów o oskarżycielu prywatnym, powodzie cywilnym, przedstawicielu społecznym, o postępowaniu przygotowawczym oraz środkach przymusu, z wyjątkiem przepisów o karze pieniężnej.

Art. 29. 1. Minister Sprawiedliwości powołuje, w drodze zarządzenia, Komisję Odpowiedzialności Zawodowej składającą się z 9 osób, z których 4 osoby

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. poz. 931, z 2000 r. poz. 580, 717, 852 i 1027, z 2001 r. poz. 1071 i 1149, z 2002 r. poz. 676, z 2003 r. poz. 155, 1061 i 1188, z 2004 r. poz. 514, 626, 889, 2405 i 2641, z 2005 r. poz. 70, 461, 680, 821, 1181, 1203, 1363, 1416 i 1479, z 2006 r. poz. 118, 467, 659, 708, 711, 1009, 1013, 1192, 1647 i 1648, z 2007 r. poz. 116, 432, 539, 589, 664, 766, 849 i 903, z 2008 r. poz. 162, 648, 686, 802, 1133, 1308, 1344, 1485, 1571 i 1651, z 2009 r. poz. 39, 104, 171, 585, 716, 1051, 1178, 1323, 1375, 1474 i 1589, z 2010 r. poz. 46, 626, 669, 826, 842, 1228 i 1307, z 2011 r. poz. 245, 246, 273, 654, 678, 829, 1135, 1280, 1430, 1431, 1438 i 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282 i 1650, z 2014 r. poz. 85, 384, 694, 1375 i 1556, z 2015 r. poz. 21, 290, 396, 1185, 1186, 1334, 1788, 1855 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 178, 437, 1020 i 1070.

wskazuje Minister Sprawiedliwości, 1 osobę wskazuje minister właściwy do spraw pracy oraz 4 osoby wskazują organizacje zrzeszające tłumaczy.

2. Członkom Komisji Odpowiedzialności Zawodowej przysługuje wynagrodzenie za udział w pracach tej Komisji oraz zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach dotyczących należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, organizację Komisji Odpowiedzialności Zawodowej oraz wysokość wynagrodzenia jej członków w sposób zapewniający sprawność działania Komisji oraz uwzględniając zakres i nakład ich pracy wynikający z przeprowadzenia postępowania w sprawie odpowiedzialności zawodowej.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 30–32. (pominięte)

Art. 33. 1. Osoby, które:

- 1) uzyskały uprawnienia tłumacza przysięgłego przed dniem wejścia w życie ustawy albo
- 2) zostały ustanowione tłumaczem przysięgłym na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy, lecz nie złożyły przyrzeczenia wobec prezesa sądu okręgowego

– stają się tłumaczami przysięgłymi w rozumieniu ustawy pod warunkiem wpisu, na swój wniosek, złożony w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy, na listę tłumaczy przysięgłych, o której mowa w art. 6 ust. 2. Osoby, o których mowa w pkt 2, przed uzyskaniem wpisu na listę tłumaczy przysięgłych są obowiązane złożyć wobec Ministra Sprawiedliwości ślubowanie, zgodnie z art. 7.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, tłumacz przysięgły załącza także zaświadczenie, wydane przez prezesa sądu, przy którym został ustanowiony, potwierdzające okoliczności ustanowienia tłumaczem przysięgłym.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do tłumaczy przysięgłych języka migowego.

4. Osoby, o których mowa w ust. 1, mogą wykonywać czynności tłumacza przysięgłego oraz posługiwać się dotychczasowymi pieczęciami tłumacza

przysięgłego, do czasu wpisu na listę tłumaczy przysięgłych oraz uzyskania pieczęci tłumacza przysięgłego, nie dłużej jednak niż w okresie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 34. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy Minister Sprawiedliwości powoła Komisję, o której mowa w art. 3.

Art. 35. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia⁴⁾.

⁴⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 27 grudnia 2004 r.